

บทสรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนทางบัญชีและความสามารถในการทำกำไรกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนทางบัญชีกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส รวมทั้งเพื่อศึกษาระยะเวลาที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใช้ในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยความซับซ้อนทางบัญชีที่สนใจศึกษาประกอบด้วย (1) จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมที่นำมาจัดทำงบการเงินรวม (2) จำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์ในการเสนอข้อมูลจำแนกตามส่วนงาน (3) รายการพิเศษ (4) ร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน สำหรับความสามารถในการทำกำไรที่สนใจศึกษาประกอบด้วย (1) อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุน (2) อัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้น (3) อัตราผลตอบแทนของยอดขาย

สำหรับรูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ บริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2547 ทั้งนี้ ยกเว้นกลุ่มธนาคาร เงินทุนหลักทรัพย์ ประกันชีวิตและประกันภัย เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่น โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นที่ไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดพบว่ามีจำนวนปีละ 233 บริษัท ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2547 รวมทั้งสิ้นจำนวน 699 บริษัท ซึ่งในแต่ละปีจะทำการเก็บข้อมูล 3 ไตรมาส คือ ไตรมาสที่ 1 ไตรมาสที่ 2 และ ไตรมาสที่ 3 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามเกณฑ์ทั้งหมดมีจำนวน 2,097 หน่วยวิเคราะห์ ในจำนวนนี้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างได้ครบถ้วนสมบูรณ์

กลุ่มของตัวแปรที่สนใจศึกษาคือ ความซับซ้อนทางบัญชีและความสามารถในการทำกำไร โดยความซับซ้อนทางบัญชีที่สนใจศึกษาประกอบด้วย (1) จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วม (2) จำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์ (3) รายการพิเศษ และ (4) ร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน สำหรับความสามารถในการทำกำไรที่สนใจศึกษาประกอบด้วย (1) อัตราผลตอบแทน

ของโครงสร้างเงินทุน (2) อัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้น และ (3) อัตราผลตอบแทนของยอดขาย สำหรับกลุ่มของตัวแปรที่ใช้ในการควบคุมผลการวิจัยประกอบด้วยขนาดของบริษัทและโครงสร้างทุน

ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรม Statistical Package for Social Science (SPSS for Windows) เนื่องจากเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนเทคนิคทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ซึ่งแสดงอยู่ในรูปของความถี่และร้อยละ (Frequency and Proportion) ค่าต่ำสุด (Minimum : Min) ค่าสูงสุด (Maximum : Max) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ทั้งนี้เพื่อใช้อธิบายผลการวิจัยในเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ ส่วนสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้คือ เทคนิคของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนทางบัญชีและความสามารถในการทำกำไรกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

5.1 บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ในส่วนของบทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยจะแบ่งประเด็นของการนำเสนอเกี่ยวกับบทสรุปและอภิปรายผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ (1) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่สนใจศึกษาและตัวแปรควบคุม (2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนทางบัญชีและความสามารถในการทำกำไรกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยจัดเรียงตามสมมติฐานการวิจัย บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัยในแต่ละส่วนมีสาระโดยสังเขปดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตัวแปรที่สนใจศึกษา

(1) ความซับซ้อนทางบัญชี

(1.1) จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมที่นำมาจัดทำงบการเงินรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 5 บริษัท เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า

มีบางบริษัทไม่มีจำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมเลย ในทางตรงกันข้ามบางบริษัทมีจำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมสูงถึง 53 บริษัท

(1.2) จำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์ในการนำเสนอข้อมูลจำแนกตามส่วนงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 2 ส่วนงาน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า มีบางบริษัทไม่มีจำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์เลย ในทางตรงกันข้าม จำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์ของบางบริษัทมีจำนวนสูงถึง 8 ส่วนงาน และพบว่าโดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนิยมจำแนกส่วนงานออกเป็น 2 ส่วนงาน คือ ในประเทศและต่างประเทศ

(1.3) รายการพิเศษของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนน้อยมาก กล่าวคือ มีเพียงร้อยละ 0.05 ที่มีรายการพิเศษ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการพิเศษที่เกิดจากการปรับโครงสร้างหนี้

(1.4) ร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.03 เท่า เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า มีบางบริษัทมีร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเป็นยอดติดลบถึง 0.11 เท่า ในทางตรงกันข้ามร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบางบริษัทมีจำนวนสูงถึง 5.05 เท่า

(2) ความสามารถในการทำกำไร

(2.1) อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.02 เท่า แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรยังคงเป็นบวก แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า บางบริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินนี้ติดลบอยู่ที่ 0.72 เท่า ในทางตรงกันข้ามบางบริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินนี้สูงถึง 1.07 เท่า

(2.2) อัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.02 เท่า แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรยังคงเป็นบวก แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า บางบริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินนี้ติดลบอยู่ที่ 16.83 เท่า ทำให้ผู้ศึกษาต้องตรวจทานข้อมูลใหม่อีกรอบ ผลจากการตรวจทานพบว่าเป็นบริษัทที่อยู่ในกลุ่มพื้นที่ปฏิบัติการ ดังนั้นจึงมีผลขาดทุนอย่างมหาศาล ในทางตรงกันข้ามบางบริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินนี้สูงถึง 25.09 เท่า

(2.3) อัตราผลตอบแทนของยอดขายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.10 เท่า แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรยังคงเป็นบวก แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า บางบริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินนี้ติดลบอยู่ที่ 6.86 เท่า ในทางตรงกันข้ามบางบริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินนี้สูงถึง 18.00 เท่า

ตัวแปรควบคุม

(1) ขนาดของบริษัทของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยพบว่า มีสินทรัพย์รวมอยู่ที่ 8,568,187 พันบาท เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า มีบางบริษัทมีสินทรัพย์รวมติดลบถึง 52,469 พันบาท ซึ่งเป็นบริษัทเดียวที่มียอดสินทรัพย์รวมติดลบ ในทางตรงกันข้ามมีบางบริษัทมีสินทรัพย์รวมสูงถึง 256,135,471 พันบาท

(2) โครงสร้างทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.52 เท่า แสดงว่ามีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า บางบริษัทมีระดับโครงสร้างทุนติดลบอยู่ที่ 4.80 เท่า ในทางตรงกันข้ามบางบริษัทมีระดับโครงสร้างทุนสูงถึง 7.94 เท่า

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามสำหรับการศึกษานี้คือ ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามในภาพรวม (ไตรมาสที่ 1 – 3 ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2545 – 2547) สามารถสรุปได้ว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสอยู่ระหว่าง 14 – 120 วัน โดยเฉลี่ยใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสอยู่ที่ 44 วัน แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่สามารถนำส่งงบการเงินรายไตรมาสได้ทันต่อข้อกำหนดของ ก.ล.ต. ที่กำหนดให้นำส่งงบการเงินรายไตรมาสภายใน 45 วัน นับจากวันสิ้นสุดไตรมาส เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า บริษัทที่ใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสน้อยที่สุด คือ ใช้เวลาเพียง 14 วัน ในทางตรงกันข้าม บริษัทที่ใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสมากที่สุด คือ ใช้เวลาถึง 120 วัน

การศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์ในรายละเอียดเพิ่มเติมโดยการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละไตรมาส ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการประกาศกำไรรายไตรมาสมากที่สุดคือ ไตรมาสที่ 1 อยู่ที่ 45.06 วัน รองลงมาคือ ไตรมาสที่ 2 อยู่ที่ 44.35 วัน และไตรมาสที่ 3 ใช้

ระยะเวลาเฉลี่ยในการประกาศกำไรรายไตรมาสที่น้อยที่สุด คือ อยู่ที่ 43.71 วัน และพบว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการประกาศกำไรรายไตรมาสที่น้อยที่สุดคือ ไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ 14 วัน ในทางตรงกันข้าม ระยะเวลาที่ใช้ในการประกาศกำไรรายไตรมาสมากที่สุดคือ ไตรมาสที่ 1 อยู่ที่ 120 วัน

จากที่กล่าวมาคือผลการวิจัยเบื้องต้นจากการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ลำดับต่อไปจะเป็นการนำเสนอบทสรุปและอภิปรายผลการวิจัยเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนทางบัญชีและความสามารถในการทำกำไรกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสในภาพรวม โดยจำแนกตามสมมติฐานการวิจัย รวมถึงผลการวิเคราะห์ในแต่ละไตรมาส โดยมีเนื้อหาสาระดังนี้

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนทางบัญชีและความสามารถในการทำกำไรกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสในภาพรวม (ไตรมาสที่ 1 – 3 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2547)

สมมติฐานการวิจัยที่ 1

งานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบว่าจำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมที่นำมาจัดทำงบการเงินรวมมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสหรือไม่ และเพื่อเป็นการตอบปัญหาดังกล่าวจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า "จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส"

จากผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 1 พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยดังกล่าว

ผลการทดสอบนี้ขัดแย้งจากการศึกษาของ Ashton และคณะ(1987) ที่พบว่า จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการตรวจสอบงบการเงิน และขัดแย้งจากการศึกษาของ Hossain และ Taylor (1998) ที่พบว่า จำนวนบริษัทย่อยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการตรวจสอบงบการเงิน รวมทั้งขัดแย้งจากการศึกษาของ Boonlert-U-Thai และคณะ (2545) ที่พบว่า จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการรายงานงบการเงิน

ผลการทดสอบขัดแย้งกับงานวิจัยในอดีตอาจเป็นเพราะงานวิจัยในอดีตศึกษาถึงระยะเวลาในการตรวจสอบงบการเงิน ดังนั้น ยังมีจำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมที่นำมาจัดทำงบการเงินรวมมากเท่าใด ก็ยิ่งทำให้ต้องใช้เวลาในการตรวจสอบงบการเงินมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เนื่องจากผู้สอบบัญชีต้องคำนึงถึงความถูกต้องของงบการเงินของบริษัทลูกต่างๆ ที่นำมาเสนอในงบการเงินรวมของบริษัทแม่ แต่ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ซึ่งงบการเงินรายไตรมาสนั้นใช้เพียงการสอบทานงบการเงิน จึงทำให้จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสได้

จากผลการทดสอบดังกล่าวจึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลเพื่อหาเหตุผลว่าเพราะเหตุใดผลการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อได้ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทย่อยและบริษัทร่วมแล้วพบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีจำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมจำนวนมากส่วนใหญ่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ ประกอบกับมียอดสินทรัพย์รวมสูงมากเมื่อเทียบกับบริษัทที่ไม่มีจำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วม ด้วยเหตุนี้เองอาจสะท้อนได้ว่าบริษัทดังกล่าวมีสินทรัพย์ที่ใช้ในการดำเนินงานจำนวนมากและมีสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงหรือมีเครื่องมือที่มีเทคโนโลยีระดับสูงซึ่งอาจจะส่งผลให้ใช้เวลาในการจัดทำงบการเงินไม่มาก จึงทำให้จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสได้ เหตุผลนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Partha (2004) ที่พบว่า บริษัทที่มีเทคโนโลยีระดับสูงในการดำเนินงานจะทำให้ใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสน้อยลง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2

งานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบว่าจำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์ในการนำเสนอรายงานจำแนกตามส่วนงานมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสหรือไม่ และเพื่อเป็นการตอบปัญหาดังกล่าวจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า "จำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส"

จากผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 2 พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ จำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยดังกล่าว

ผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Partha (2004) ที่พบว่า การรายงานจำแนกตามส่วนงานมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าการที่บริษัทมีจำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์จำนวนมากจะทำให้ใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสมากขึ้น เนื่องจากในการนำเสนอข้อมูลจำแนกตามส่วนงานนั้นจะต้องใช้เวลาในการกำหนดส่วนงานที่ควรมีการเสนอข้อมูล และต้องใช้เวลาในการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นองค์ประกอบหลักของส่วนงานที่เสนอรายงาน ซึ่งได้แก่ รายได้ตามส่วนงาน ค่าใช้จ่ายตามส่วนงาน สินทรัพย์ตามส่วนงาน และหนี้สินตามส่วนงาน รวมทั้งมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติทางการบัญชีในการเสนอข้อมูลจำแนกตามส่วนงานทำให้ต้องใช้เวลาในการจัดทำงบการเงินมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานการวิจัยที่ 3

งานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบว่ารายการพิเศษมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสหรือไม่ และเพื่อเป็นการตอบปัญหาดังกล่าวจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า "รายการพิเศษมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส"

จากผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 3 พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ รายการพิเศษไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยดังกล่าว

ผลการทดสอบนี้ขัดแย้งจากการศึกษาของ Partha (2004) ที่พบว่ารายการพิเศษมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส จากผลการทดสอบดังกล่าวจึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลเพื่อหาเหตุผลว่าเพราะเหตุใดผลการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อได้ทำการตรวจสอบข้อมูลพบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีรายการพิเศษมีจำนวนน้อยมาก กล่าวคือ มีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น อาจส่งผลให้ไม่สามารถสรุปได้ว่ารายการพิเศษมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงรายการพิเศษของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นรายการพิเศษที่เกิดจากการปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งเป็นรายการที่ใช้เวลาในการจัดทำงบการเงินไม่มาก จึงอาจเป็นเหตุให้พบว่ารายการพิเศษไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

สมมติฐานการวิจัยที่ 4

งานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบว่าร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสหรือไม่ และเพื่อเป็นการตอบปัญหาดังกล่าวจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า "ร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส"

จากผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 4 พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยดังกล่าว แต่ทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับที่คาดหวังไว้

ผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Bushee และคณะ (2003) ที่พบว่า ร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความน่าจะเป็นในการเปิดเผยการประชุมของบริษัท

จากผลการทดสอบดังกล่าวจึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลเพื่อหาเหตุผลว่าเพราะเหตุใดทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ เมื่อได้ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนแล้วพบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่อยู่ในหมวดเทคโนโลยี กลุ่มสื่อสารส่วนใหญ่มีร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าบริษัทในหมวดอุตสาหกรรมนี้มักมีการลงทุนในระบบสารสนเทศระดับสูงจำนวนมาก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Partha (2004) ที่พบว่าบริษัทที่มีระบบสารสนเทศระดับสูงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส กล่าวคือ บริษัทที่มีระบบสารสนเทศระดับสูงจะทำให้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การจัดการทางการเงินเป็นไปอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้

สมมติฐานการวิจัยที่ 5

งานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบว่าอัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสหรือไม่ และเพื่อเป็นการตอบปัญหาดังกล่าวจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า "อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส"

จากผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 5 พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยดังกล่าว

ผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Owusu-Ansah (2000) ที่พบว่าความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความทันเวลาในการรายงานงบการเงิน และสอดคล้องกับการศึกษาของ Ku Ismail และ Chandler (2003) ที่พบว่าความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส รวมทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของ Stergios และ Pauline (2004) ที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงของความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการรายงานงบการเงิน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสนับสนุน Stakeholder Theory ที่กล่าวว่า บริษัทที่มีข่าวร้ายมีโอกาสที่จะซ่อนข่าวร้ายและส่งผลให้ผู้บริหารมีสิ่งจูงใจในการประกาศผลกำไรล่าช้า กล่าวคือ บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรในระดับสูง(ข่าวดี) จะประกาศกำไรรายไตรมาสเร็วกว่าบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรในระดับต่ำ(ข่าวร้าย)

สมมติฐานการวิจัยที่ 6

งานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบว่าอัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสหรือไม่ และเพื่อเป็นการตอบปัญหาดังกล่าวจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า "อัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส"

จากผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 6 พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ อัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยดังกล่าว

ผลการทดสอบนี้ขัดแย้ง จากการศึกษาของ Owusu-Ansah (2000) ที่พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความทันเวลาในการรายงานงบการเงิน และขัดแย้งกับการศึกษาของ Stergios และ Pauline (2004) ที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ

ระยะเวลาในการรายงานงบการเงิน ซึ่งงานวิจัยในอดีตเป็นการศึกษาระยะเวลาในการรายงานงบการเงินประจำปีโดยพิจารณาผลกระทบที่มีต่อระยะเวลาในการตรวจสอบงบการเงินด้วย เช่น จำนวนความเห็นของผู้สอบบัญชี การปิดงบการเงินตามปีปฏิทิน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสโดยไม่คำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาในการตรวจสอบงบการเงินเนื่องจากงบการเงินรายไตรมาสนั้นใช้เพียงการสอบทานงบการเงิน ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต

สมมติฐานการวิจัยที่ 7

งานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบว่าอัตราผลตอบแทนของยอดขายมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสหรือไม่ และเพื่อเป็นการตอบปัญหาดังกล่าวจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า “อัตราผลตอบแทนของยอดขายมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส”

จากผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 7 พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ อัตราผลตอบแทนของยอดขายไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยดังกล่าว

ผลการทดสอบนี้ขัดแย้ง จากการศึกษาของ Ku Ismail และ Chandler (2003) ที่พบว่าอัตราผลตอบแทนของยอดขายมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

จากผลการทดสอบดังกล่าวจึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลเพื่อหาเหตุผลว่าเพราะเหตุใดผลการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อได้ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนของยอดขายแล้วพบว่า ยอดขายที่ใช้เป็นตัวหารในการหาอัตราผลตอบแทนของยอดขายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ซึ่งเมื่อนำมาคำนวณเป็นอัตราผลตอบแทนของยอดขายแล้วทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกับผลของอัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุน ที่พบว่า อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ด้วยเหตุนี้อาจสรุปได้ว่าอัตราผลตอบแทนของยอดขายได้รับอิทธิพลจากยอดขายซึ่งยอดขายไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสจึงส่งผลให้อัตราผลตอบแทนของยอดขายไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

ผลการทดสอบตัวแปรควบคุม

(1) ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

ผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Owsus-Ansah (2000) และ Ku Ismail และ Chandler (2003) แต่ทิศทางความสัมพันธ์ไม่เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผลการศึกษาของนักวิจัยในอดีตทั้งสองท่านพบว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการรายงานงบการเงิน แต่ผลการทดสอบนี้พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

(2) ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า โครงสร้างทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

ผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Ku Ismail และ Chandler (2003) ที่พบว่า โครงสร้างทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการรายงานงบการเงินรายไตรมาส

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุข้างต้นเป็นการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลในภาพรวม คือ ข้อมูลในไตรมาสที่ 1 – 3 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2547 ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละไตรมาสเพิ่มเติมเพื่อเป็นการทดสอบว่าผลการวิจัยของแต่ละไตรมาสสอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวมหรือไม่ เนื่องจากจำนวนข้อมูลและลักษณะข้อมูลของแต่ละไตรมาสมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะทำให้ผลการวิเคราะห์มีความแตกต่างกันได้ และผลการวิเคราะห์ในแต่ละไตรมาสทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียดได้มากขึ้น สำหรับผลการวิเคราะห์ในแต่ละไตรมาสสามารถสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนทางบัญชีและความสามารถในการทำกำไรกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสในแต่ละไตรมาส

ไตรมาสที่ 1

(1) ตัวแปรที่ใช้วัดความซับซ้อนทางบัญชีที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสของไตรมาสที่ 1 คือ รายการพิเศษ ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับ

สมมติฐาน และทิศทางความสัมพันธ์ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่ารายการพิเศษมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

(2) ตัวแปรที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสของไตรมาสที่ 1 คือ อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุน ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน และทิศทางความสัมพันธ์ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

(3) ตัวแปรควบคุมที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสของไตรมาสที่ 1 คือ ขนาดของบริษัท ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน แต่ทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

ไตรมาสที่ 2

(1) ตัวแปรที่ใช้วัดความซับซ้อนทางบัญชีที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสของไตรมาสที่ 2 มีดังนี้

(1.1) จำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วม ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน แต่ทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าจำนวนบริษัทย่อยและบริษัทร่วมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

(1.2) จำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์ ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน และทิศทางความสัมพันธ์ตรงกับที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าจำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

(1.3) ร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน แต่ทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าร้อยละ

ของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

(2) ตัวแปรที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสของไตรมาสที่ 2 คือ อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุน ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน และทิศทางความสัมพันธ์ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าอัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

(3) ตัวแปรควบคุมที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ของไตรมาสที่ 2 มีดังนี้

(3.1) ขนาดของบริษัท ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน แต่ทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

(3.2) โครงสร้างทุน ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐาน และทิศทางความสัมพันธ์ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าโครงสร้างทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

ไตรมาสที่ 3

(1) ตัวแปรที่ใช้วัดความซับซ้อนทางบัญชีที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ของไตรมาสที่ 3 มีดังนี้

(1.1) จำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์ ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน และทิศทางความสัมพันธ์ตรงกับที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าจำนวนส่วนงานธุรกิจและส่วนงานภูมิศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

(1.2) รายการพิเศษ ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน และทิศทางความสัมพันธ์ตรงกับที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่ารายการพิเศษมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส

(1.3) ร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน แต่ทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าร้อยละของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

(2) ตัวแปรที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ของไตรมาสที่ 3 คือ อัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุน ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน และทิศทางความสัมพันธ์ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าอัตราผลตอบแทนของโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

(3) ตัวแปรควบคุมที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส ของไตรมาสที่ 3 คือ ขนาดของบริษัท ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ายอมรับสมมติฐาน แต่ทิศทางความสัมพันธ์ไม่ตรงกับทิศทางที่คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส โดยผลการทดสอบนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม

การวิเคราะห์เพิ่มเติม

การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมโดยการตัดกลุ่มธุรกิจที่อยู่ในกลุ่มพื้นฐานกิจการออก เนื่องจากกลุ่มธุรกิจดังกล่าวมีข้อมูลที่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น ผลการดำเนินงาน ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมพบว่า ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามกรณีตัดกลุ่มพื้นฐานกิจการออกไม่มีความแตกต่างจากกรณีไม่ตัดกลุ่มพื้นฐานกิจการออก ซึ่งผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมานกรณีตัดกลุ่มพื้นฐานกิจการออกได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ทำให้สามารถวิเคราะห์และตีความจากผลการวิจัยที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิเพียงด้านเดียว และถ้าหากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ควบคุมไปด้วยอาจทำให้เกิดมุมมองใหม่ ๆ ในการนำเสนอผลการวิจัย อย่างไรก็ตามจะขอเสนอแนะประเด็นหรือข้อคิดที่ได้จากการวิจัยโดยอิงกับผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษานี้เท่านั้น และแบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลระยะเวลาในการนำส่งงบการเงินรายไตรมาสของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทส่วนใหญ่จะใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสใกล้เคียงกับข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ 45 วัน นับจากวันสิ้นงวดไตรมาส และพบว่ามีประมาณร้อยละ 3 เท่านั้น ที่ใช้เวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสน้อยกว่า 35 วัน ซึ่งถือว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสมาก ในกรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้ระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสให้น้อยลง เนื่องจากจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจอย่างทันเวลา และส่งผลให้ตลาดทุนมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งเป็นการสนับสนุนระบบธรรมาภิบาลด้วย

5.2.2 ข้อเสนอแนะของการศึกษาต่อในอนาคต

(1) การศึกษาในอนาคตอาจแยกการวิเคราะห์ตัวแปรความซับซ้อนทางบัญชีและตัวแปรความสามารถในการทำกำไรออกจากกัน ทั้งนี้เพื่อทดสอบว่าการวิเคราะห์ที่ละตัวแปรนั้นผลการทดสอบจะยังคงมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสหรือไม่ เนื่องจากผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษานี้ให้ผลที่เป็นการวิเคราะห์ร่วมกันระหว่างความซับซ้อนทางบัญชีและความสามารถในการทำกำไรโดยไม่ได้แยกวิเคราะห์ตัวแปรในแต่ละด้าน

(2) การศึกษาในอนาคตอาจทำการเปลี่ยนตัวแปรตามที่เป็นระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาสเป็นระยะเวลาในการประกาศกำไรประจำปี ทั้งนี้เพื่อทดสอบว่าผลการทดสอบ

จะมีความแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งในการวิจัยเกี่ยวกับระยะเวลาในการประกาศกำไรประจำปีนั้น ควรคำนึงถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาในการตรวจสอบงบการเงินด้วย เนื่องจากงบการเงินประจำปีเป็นการตรวจสอบแต่สำหรับงบการเงินรายไตรมาสนั้นเป็นเพียงการสอบทานงบการเงินเท่านั้น

(3) การศึกษาในครั้งนี้สนใจศึกษาเฉพาะตัวแปรเกี่ยวกับความซับซ้อนทางบัญชีและตัวแปรเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร การศึกษาในอนาคตอาจทำการวิเคราะห์ปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นการศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรม หรือสัมภาษณ์ผู้จัดทำงบการเงิน ตลอดจนนักวิชาการ ทั้งนี้เพื่อค้นหาตัวแปรใหม่ๆ ที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการประกาศกำไรรายไตรมาส นอกจากนี้อาจขยายการวิเคราะห์หรือออกไปจากการศึกษานี้ อาทิ การหาตัววัดความซับซ้อนทางบัญชีเพิ่มเติมโดยการศึกษาถึงความซับซ้อนทางบัญชีที่ได้รับผลกระทบจากการจัดทำงบกระแสเงินสด เนื่องจากงานวิจัยนี้ไม่ได้คำนึงถึงข้อมูลในงบกระแสเงินสด หรืออาจจะขยายกลุ่มตัวอย่างด้วยการเพิ่มจำนวนปีที่ศึกษา เนื่องจากจะทำให้เห็นแนวโน้มของระยะเวลาที่ใช้ในการประกาศกำไรรายไตรมาสในแต่ละช่วงเวลาได้ดียิ่งขึ้น

(4) การศึกษาในอนาคตอาจทำการตัดตัวแปรรายการพิเศษออก เนื่องจากรายการพิเศษมาตรฐานการบัญชีได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่ารายการใดถือเป็นรายการพิเศษ ดังนั้นในการจัดทำงบการเงินผู้ทำบัญชีจึงไม่ต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาว่ารายการใดเป็นหรือไม่เป็นรายการพิเศษ อีกทั้งในอนาคตจะยกเลิกการแสดงรายการพิเศษในงบการเงินอีกด้วย